

VESTI
IZ SLOVENIJE

TERORISTIČNO delovanje. — "Demokracija" Trst, z dne 14. aprila 1950 sporoča sledeče vesti z Jugoslavije.

Ljubljansko okrožno sodišče je razpravljalo v šostanju v dneh 22., 23. in 24. marca in obsodilo 14 članov skupine, ki si je nadejala ima "Križarska vojska Slovenije."

Po obtožnici se je že leta 1946 pojavil v šostanskem okraju mož, ki se je izdal za "majorja" in voditelja križarske vojske. Pridružili so se mu še drugi n ustanovili teroristično četo v okolici Belih vod, v svojem znaku pa so imeli križ in polunmesec; tak je bil tudi njihov žig. V načrtu so imeli miniranje prog in viaduktov, napadali so poštene kmete in politične funkcionarje. Na listi so imeli najvidnejše aktiviste in kot prva žrtve je padel aktivist Travnica.

"Majorju" so se pridružili Ivan Podrižnik, Franc Požar, bivši partizan in sedanji vodja čete, Alojz Stropnik (ki je šel v Ljubljano iskat zvezo z nekim tujim konzulatom), Ivan Šumah, Anton Slovič in Ivan Podrižnik (ki je imel oficerški čin). Aktivno so pa sodelovali še Goršek, Jazbec, Hrastnik, Nahtigal in Medved. Jože Andreje je dajal potuho, Ivan Peričnik pa navodila za napade na aktiviste.

Obsojeni so bili: Franc Požar, Miha Šumah, Ivan Podrižnik in Ivan Peričnik na smrt z ustrelitvijo, ostali pa na 2 do 18 let ječe.

Kljub vsej brezupnosti ta primer terorističnega delovanja ni osamljen. Zanimivo je, da se med temi skupinami pojavljajo celo bivši partizani, ki so razočarani nad svojimi voditelji in pomanjkanju možnosti za demokracijo kritiko in borbo zatekajo pač k sredstvom, kakršna so v jugoslovanski notranji politiki uvedli in zagovarjali njeni sedanji oblastniki.

Konec marca je v bližini Senožeč, na cesti Postojna-Razdrto, komandir ljudske milice iz Senožeč Anton Brodelli legitimiral neznanca, ki je pa potegnili samokres in komandirja ustrelil.

SHOWERS

Vremenski
prerok
pravi:

Oblačno, lahko deževje in bolj toplo danes in ponoči.

Tri na dan

Saj splošno to ni znano, fakt pa je, da ima ameriški generalni štab v načrtu, da v slučaju vojne oboroži Nemčijo in ustvari bazo v Španiji.

Ali ste že slišali, da so začeli pošiljati iz Amerike v Jugoslavijo drva? V G. N. smo čitali oglaš neke firme, ki jih pošlje 2200 funtov za 20 dolarjev. Peči pa imajo še, peči!

Pa v Jugoslavijo, kjer je 35% vse površine v lesu! To se pravi, dokler niso Titovci vse posekali! To je gospodarstvo da se pravi.

NOVI GROBOVI

Anton Žagar

V St. Mary's, Pa., je umrl v visoki starosti 87 let Anton Žagar, znan med Amerikanci kot Schogar. Vso zimo je bil priklenjen na posteljo. Dokler je še lahko videl, je zelo rad čital Ameriško Domovino. Ko je pa izgubil vid, mu je pa hči Mary Zore, pri kateri je živel, prečitala vse, od prve do zadnje strani.

Rojen je bil v Prezidu na Hrvaškem. Zapušča hčer Mary Zore, enega vnuka in dve vnukinji. Ena hči je pa redovnica in učiteljica v Punksutawney, Pa. Naj bo dobremu očetu lahka ameriška zemlja, preostali so žalje.

Pogreb pok. Vrbaniča

Pogreb pokojnega Michael P. Vrbaniča bo z vojaškimi obredi in se bo vršil jutri (četrtke) zjutraj ob 8:30 iz Jos. Žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Pavla na E. 40 cesti in od tam na Kalvarija pokopališče.

Joseph Gornik, Sr.

Po daljši bolezni je preminul na svojem domu, 15625 Holmes Ave., splošno poznani Joseph Gornik st., star 74 let. Bil je vdovec. Soprog Mary mu je umrla pred 11 leti. Tukaj zapuša 4 sinove, Josepha ml., Franka, ki je odvetnik, Johna in Alberta, 2 hčeri, Mary in Mrs. Anna Grzybowski in veliko sorodnikov. Tukaj je bival 50 let in je bil član dr. Mir št. 142 SNPJ. Pred 45 leti je začel krojačnico na E. 61 St. in St. Clair Ave., potem se je preselil na 672 E. 152 St. do leta 1938, nato je delal na svojem domu. Bil je jako aktiven na društvenem in kulturnem polju ter je bil delničar vseh treh Slovenskih narodnih domov. Rojen je bil v vasi Gorja pri Sodražici, kjer zapuša sestro Jerco Mihelič. Pogreb se vrši v petek zjutraj ob 8:45 uri iz Jos. Žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. ter v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 uri in nato na Sv. Pavla pokopališče.

James Kos

Nanaglom je preminul zadet od srčne kapi dobro poznani James Kos st., star 60 let, stanujoč na 6302 Edna Ave. Bil je vdovec. Soprog Angela mu je umrla pred par leti. Tukaj zapuša sina Jamesa ml., hčere Mrs. Irma Jerse in Alice, ter sestro Mrs. Alice Artač v Waukegan, Ill. Rojen je bil na Vrhniki. Tukaj je bil 45 let in je bil član SDZ in dr. Cleveland št. 126 SNPJ. Zadnjih 35 let je bil zaposlen pri American Steel & Wire Co. Pogreb se vrši v petek popoldne ob 1:30 uri iz Jos. Žele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave. in nato na Highland Park pokopališče.

LLOYDELL, Pa. — Po dolgi bolezni je umrl Joseph Gerbec, star 74 let, doma iz Poljane, farara Stari trg pri Ložu, v Ameriki od 1902. Tukaj zapuša brata, v starem kraju pa dva brata.

Obširen program za časa konvencije SDZ

V ponedeljek 8. maja bo pričetek konvencije SDZ v JDND v West Parku. Pripravljeni odbor je pripravil pod vodstvom Jožeta Grdine obširen program za delegacijo in druge goste.

Pričetek programa bo že v nedeljo 7. maja popoldne ob 2. To bo ob enem praznovanje srebrnega jubileja društva Valentin Vodnik št. 35 SDZ. Bodo govorili, petje in drugo. Zvečer ob 7 bo pa predstavljena prijetna burka v dveh dejanjih, Trije tički.

V ponedeljek in torek večer bo ples, v sredo večer bo slavnostni banket v počast delegaciji. Gospe izven delegacije, ki bi radi vstopnico za banket, naj se prijavijo pri tajniku JDND za vstopnico do ponedeljka večer. V četrtek in petek bo tudi ples, ako bo konvencija še zborovala tista dva dni.

Dr. Meršol naznanja spremembe v uradu

Zdravnik dr. Valentin Meršol je nekoliko spremenil ordinacijske ure in bo v bodoče sprejemal bolnike v uradu na 6127 St. Clair Ave., sledeče:

V ponedeljek, petek in soboto od 1 do 4 ure popoldne ter od 7 do 9 zvečer.

V torek od 10 do 12 popoldne.

V četrtek od 10 do 12 popoldne ter od 1 do 4 popoldne.

Ob nedeljah od 10 do 12 popoldne.

Sprejem bolnikov ob drugem času in obiski na domu (tudi ponoči) po dogovoru.

Telefon v uradu: HE 1-3711, stanovanje: EN 1-5432.

Ob torkih zvečer od 6 do 9 in ob sredo od 9 do 12 popoldne ter od 2 do 5 popoldne sprejme bolnike v Rock Creek v hiši Mrs. McClelland (blizu pošte).

Gen. MacArthur za prepoved komunizma

Tokio. — General Douglas MacArthur je 2. maja priporočil japonskemu ljudstvu, naj uzakoni prepoved komunistične partije. — Mac Arthur je ob tej priliki izjavil, da so komunisti "pod diktatom tuje sile" in da si prizadevajo "spraviti Japonsko pod kontrolo drugih." Dalje je dejal, da "s privoljenjem enakih pravic komunistom, bodo postali Japonci orodje svoje lastne destrukcije."

Bivša komun. kurirka pojde v Washington

Chicago. — Elizabeth Bentley, bivša kurirka komunističnih vohunov, je odpovedala svojo službo kot učiteljica politične vede, ker bo sprejela "službo v Washingtonu." — Omenjena je pričala leta 1948 pred preiskovalnim odborom, da je med vojno prenašala poročila komunistične vohunske družbe. Partiji je obrnila hrbet leta 1945, ker se ji je zagnusilo njeno delovanje.

Zadušnica za pokojnim Mussolinijem

Rim. — Dne 28. aprila je bila darovana v cerkvi sv. Avgušlina maša - zadušnica za pokojnim Mussolinijem, ob 5. obletnici njegove smrti. Med 2,500 osebami, ki so se zbrale v cerkvi, sta bili tudi Mussolinijevi hčeri Edda Ciano in Ana Marija Mussolini.

Lausche sijajno zmagal

Državni avditor Ferguson bo kandidat proti senatorju Taftu v novembru

Senator Pepper iz Floride je sijajno pogorel za nominacijo

Včerajšnje volitve so spet pokazale, da tisti politični preroki, ki imajo izid volitev v mazinu, ne vedo nič.

Danes zjutraj, ko pišemo to poročilo, nimamo na razpolago še kompletnih števil, o izidu volitev, ker glasove še vedno štejejo. Bilo je toliko kandidatov za razne urade, da gre štetje le počasi od rok.

Danes zjutraj je bilo samo to gotovo, da je dobil demokratsko nominacijo za guvernerja sedanji guverner Frank J. Lausche, republikansko pa njegov državni blagajnik Don Ebright. V novembru si bosta stala torej nasproti boss Lausche in njemu podrejeni blagajnik Ebright.

Gotovo je tudi to, da je dobil demokratsko nominacijo za senatorja državni avditor Joe Ferguson iz Barbertona. Senator Taft, republikanec, ni imel opozicije. Jeseni bosta torej tekmovala za zvezni senat Joe Ferguson in Robert A. Taft. Težko, da bi bil Ferguson dovolj "težak" za Tafta.

Kdo bo nominiran za državne senatorja še ne vemo. Iz okraja Cuyahoga jih izvolimo šest. Tam kandidira senator Wm. M. Boyd. Vsaka stranka jih imenuje šest. Danes zjutraj je bil Mr Boyd še na 7. mestu.

Številke za državne poslance niso še na razpolago. Tam imamo Slovenci štiri kandidate. Jutri bomo lahko že več poročali o tem.

Tudi za urad okrajnega komisarja se še ne ve kdo bo zmagal. Kot kažejo številke danes zjutraj, Edward Kovačič ne bo nominiran. Zjutraj je bil komaj

Titovi predlogi o Trstu odklonjeni v Italiji

Laški komunisti, ki so pred leti svetovali Titu barantjo Gorice za Trst, so danes v veliki zadregi.

Rim. — Zunanji minister C. Sforza je zavrnil predlog premierja Tita, da bi odstopila Italija Jugoslaviji Gorico v zameno za Trst. Sforza je dejal, da italijanska vlada ne more pristati na take predloge, ki so po vsej priliki samo "taktični manevri."

Italijanski komunisti so v veliki zadregi zaradi predloga maršala Tita, ki hoče zamenjati Gorico za Trst. Tozadevno barantjo je namreč sugeriral Tita sam voditelj laških komunistov Togliatti, ko je bil leta 1846 na obisku pri svojem tovarišu Titu. Takrat je bil med Togliattijem in Titom dosežen sledeči sporazum, ki ni bil sicer nikjer objavljen: 1. Italija naj dobi Trst in zono A Svobodnega ozemlja. 2. Jugoslavija naj obdrži zono B. 3. Jugoslavija naj dobi Gorico v zameno za Trst, ki naj pripade Italiji.

Laški komunisti zdaj v zadregi trdijo, da so bile takrat drugačne prilike, ki danes ne prihajajo več v poštev.

Vsa dežela je najbolj napeto čakala na izid volitev za zveznega senatorja v Floridi. Tam je bil že 14 let senator Claude Pepper, znani levičar, ki je podpiral Henrya Wallaca za predsednika in ki je vedno govoril na shodih levičarjev in tovarišev. (Prosveta v Chicagu je imela vedno najbolj sladko besedo za Pepperja). In včeraj je Pepperja strahovito porazil kongresnik Smathers, veteran 2. svetovne vojne. Take vroče kampanje ni bilo v nobeni državi, ker je bil boj med levičarskim in desničarskim elementom. Pepper, ki je bil pred dvema letom za Wallaca, se je zdaj krčevito oprijel Trumana in hvalil njegov "fair deal", pa mu ni nič pomagalo. Volivci so si dobro zapomnili, kaj je počenjal v senatu.

Eno smo opazili v okraju Cuyahoga, namreč: da so zmagali v veliki večini le kandidate, ki so imeli za seboj podporo stranke. Taki, ki so kandidirali na svojo roko niso prišli nikamor. Med te lahko štejemo tudi slovenske kandidate.

V 22. okraju bo jeseni kandidiral Mrs. Frances P. Bolton, sedanja kongresnica in republikanka proti Chat Patersonu, demokratu, ki je včeraj dobil nominacijo.

AMERIKANEC SLIKA PRAVO PODOBO JUGOSLAVIJE

Najslabše oblečeno ljudstvo Evrope. — Za penicillin ni denarja, dovolj pa ga je za stroje in luksuzne avtomobile Titovih trabantov. — Amerika je so kriva za zatiranje jugoslovanskega ljudstva.

Ogromni kontrasti v moderni tovarni. — Če bi ne bilo pomoči od Zapada, se petletka nemudoma razsuje. — Leta 1962 bo tam "Nova Pennsylvanija."

Poroča MORLEY CASSIDY — Philadelphia Bulletin (Nadaljevanje poročila o Jugoslaviji)

Kaj narodno zdravstvo in penicillin, — mašina je glavna stvar!

"Zapadnjaki se zgražajo nad hladnokrvnostjo tega programa in nad nečloveško vne- mo, s katero ga izvajajo. Oni ne morejo razumeti režima, ki noče importirati penicillina samo za to, ker mora iti ves denar za nakup tovarniške opreme, toda ni pa škoda denarja za nakup Buickov in Cadillacov, v katerih se vozijo okoli Titovi oprede. . .

Amerika nosi del krivde

"Mi pomagamo Titu toliko, kolikor zahtevajo minimalne potrebe, da se popolnoma ne razsuje njegova grandiozna petletka. Toda s tem mu obnem pomagamo, da lahko trdneje pritrdi jarem komunizma na tilnik ljudstva, ki komunizma noče in bi storilo vse, da se tega jarma reši!"

"Boljši on kot Rusija!"

Ako Tito zleti, bi moglo to imeti samo eno posledico. Sovjetska lutka bi zavzela njegovo mesto in Jugoslavija bi se naglo vrnila k svoji stari, do ločeni ji vlogi in nalogi, da postane navadna kolonija, ki bi zalagala ruske tovarne s potrebnimi surovinami.

"In celo Titovi najhujši sovražniki se bolj boje te možnosti kot se boje Tita in njegove OZNE."

"Za Jugoslavijo je samo eno upanje," je rekel neki zagrenjeni Srb. "To ja še ena vojna, v kateri bi Zpad strl Rusijo."

Razne drobne novice iz Clevelanda in te

okolice

Ponovitev operete—

Na splošno željo občinstva Glasbena matica ponovi opereto "Gospodična Nituš" v nedeljo 28. maja ob 7:30 zvečer.

"Triglav" vabi—

Pevski zbor. "Triglav" vabi na koncert v nedeljo 7. maja ob 4 popoldne. . . Koncert bo v Sachsenheim dvorani, 7001 Denison Ave. Po koncertu bo pa vesela domača zabava v Domu zapadnih Slovencev na 6818 Denison Ave., kar tam čez cesto. Bo prav prijetno in kdor le more, naj gre v nedeljo pogledat k veselim Triglavom.

Vrnitev iz Floride—

Danes bosta nastopila pot proti domu Mr. Anton Grdina in njegov nečak Matt J. Grdina. V petek bosta že doma. Kar težko se ločita od prijetnih krajev tam doli, pišeta.

Konvencija zdravnikov—

V Columbusu, Ohio, se vrši državna zdravniška konvencija. Kot delegatinja iz Clevelanda je tudi zdravnica dr. A. Prosen.

Iz bolnišnice—

Mrs. Josephine Kromar iz 1119 E. 71 St. se je povrnila iz bolnišnice. Prijateljice jo sedaj lahko obiščejo na domu.

Sedemdnednica smrti—

Jutri, v četrtek, 4. maja, bo ob 6:30 zjutraj v cerkvi sv. Vida darovana maša za pokojnega Josepha Dolenc Jr., ob sedemdnednici njegove smrti.

Darovi za begunce

Za slovenske begunce ozir. za Katoliško ligo so poslali na naš urad sledeči:

Mrs. Rose Lamsek iz Renton, Washington, je poslala \$10.

Msgr. V. Hribar je poslal \$7 in sicer je on daroval \$5, Mrs. Jennie Kozelj iz 687 E. 156 St. pa \$2.

Po \$3: Mike Hrovat, Maple Heights, O. in Mary Vidmar.

Marija Prebelič iz So. Range, Mich. je poslala \$2.70, John Simončič iz 6404 je daroval \$2.

Po \$1.50 so darovali: Frank Furlan, Gates Mills, O., George Hrvatin, Cleveland, O., Ivana Sinkovec, Indianapolis, Ind., Johanna Logar, Enumclaw, Wash., Mrs. I. Stuller, Milwaukee, Wis., Ignace Babich, Greane, Minn., Mary Lavretich, Milwaukee, Wis., Rose Česnik, Indianapolis, Ind.

Vinko Fortuna je poslal 1 angleški funt šterling, neimenovan iz Johnstown, Pa. je poslal \$1 in Katarina Fristopec iz Stauton, Ill. je darovala 50c.

Iskrena zahvala vsem tem dobrim srecem, ki so darovali za največje slovenske reveže. Priporočamo še drugim, da bi o priliki kaj darovali.

Zamorski zdravniki pri štabu bolnišnice

Atlantic City. — Vodstvo Atlantic City bolnišnice je naznailo, da bo poslej sprejemalo k zdravniškemu štabu bolnišnice tudi zdravnike črne in zamorske bolničarke.

Vlak ubil šoferja in šest šolarjev

Campus, Ill. — Tukaj so bili ubiti voznik taksija in šest šolarjev, ko je vlak Wabash železnice, ki je brzel 70 milj na uro, na nekem križišču zadel taksi s šolarji.

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Henderson 1-0628 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

MAY 1950	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6		
7	8	9	10	11	12	13	
14	15	16	17	18	19	20	
21	22	23	24	25	26	27	
28	29	30	31				

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83

No. 87 Wed., May 3, 1950

Nove Titove overture

Pod naslovom "Tito's New Overtures" objavlja "New York Times," ki je največji svetovni list, članek, katerega na tem mestu objavljamo v prevodu. Mi nočemo trdit, da se v celoti strinjamo z njim, toda objavljamo ga z namenom, da naši ljudje vidijo, s kakšnim očesom gleda ameriško javno mnenje na zadnje Titove overture, o katerih smo že tudi v našem listu poročali med dnevnimi svetovnimi vestmi. Dotični članek v NYT slove:

"Nato, ko so skrbno izbrani poslanci ob otvoritvi nove jugoslovanske skupščine soglasno ponovno izvolili Tita za predsednika vlade, je imel slednji govor, ki je značilen za njegove nadaljnje overture napram Zapadu in za naglašanje njegovih diferenc, ki jih ima s svojim bivšim mentorjem in partijskim šefom, generalisimom Stalinom. Z jasnimi in nedvoumnimi besedami, kakršnih se ni posluževal še nikoli doslej, je maršal Tito izrazil hvoje želje za izboljšanje tako političnih kakor trgovinskih odnosov z vsemi zapadnimi državami, ne samo z Zedinjenimi državami in Veliko Britanijo, temveč tudi z Italijo, Grčijo in Avstrijo, s katerimi je imel in ma še danes politične kakor tudi teritorialne nesporazume. V kontrastu s temi nazeri in željami pa je naglasil, da se njegovi odnosi s Sovjetsko zvezo in "tako zvanimi ljudskimi demokracijami" (ljudske demokracije je torej imenoval 'tako zvane,' na kar mi naše čitatelje izrecno opozarjamo. Ured. A. D.), zaostrejuje, in sicer zaradi njihovega trdovratnega sovražnega zdržanja napram Jugoslaviji. In kakor že čisto poprej, je tudi zdaj spet obtožil kominformske države, da imajo imperialistične ambicije in da hočejo podminirati politično ter ekonomsko neodvisnost drugih narodov in držav.

To se čudno sliši iz ust Tita, ki je bil svoječasno junak komunističnega sveta, ki je rjovel proti zapadnemu svetu, ki je dal sestreliti ameriška letala, ki je podpiral grške gerilce ter se hotel polastiti Trsta in Koroške. Ampak zaradi te njegove nove orientacije ga ne bomo smatrali za demokrat; njegov režim je še vedno tako brezobzirna diktatura kakor katera koli diktatura na svetu. Toda ker je bil prisiljen prelomiti s Stalinom, ki se poslužuje zdaj vse politične in ekonomske moči, kolikor mu je je na razpolago, da stare tega heretika (krivoverca), Tito nima zdaj nobene druge alternative, kakor da se zateče k Zapadu, ako se hoče zoperstaviti kominformski blokadi. Zato ni nobenega vzroka, da mu ne bi prišel Zapad do polovice pota naproti, kakor je tudi storil.

Kot nasprotnik sovjetskega komunizma Tito dobro služi ne samo stvari Zapada, temveč tudi stvari miru. Ko se komunisti takole spro, svet marsikaj izve o komunističnih metodah in mahinacijah. In ker se Tito ne more več vrniti v Stalinovo naročje, ne da bi pri tem riskiral svoje glave, so njegove overture vredne tehtnega premisleka glede njihovih kontribucij za izboljšanje balkanskega položaja."

Mišljenje ljudi v Jugoslaviji

S svojim sporom z Moskvo si je Tito pridobil precej simpatij po mestih, kjer ni življenje tako težko, kot za kmeti, vendar pa je potem to izvedeno, ker so judje videli, da bi Tito postal rad drugi Stalin, država pa je ostala naprej v ekonomski revščini in pomanjkanju in da so prilike še slabše. Ves režim postaja z dneva v dan hušji kot je bil pod Hitlerjem. Ljudje žive v strahu pred zaporom, prisilnim delom, mučenji itd.

Vse "prostovoljne" akcije so v bistvu splošno prisilno delo. Moraš se obvezati, da napraviš toliko in toliko prostovoljnih delovnih ur, v nasprotnem slučaju pride kazen. Ali pa najdejo kako malo pogreško, kličejo te k zaslišanju, nato sledi kazen — prisilno delo.

Pri ministrstvu za delo je ustanovljen plan delavne sile, po Okrajnih, Mestnih in drugih ljudskih odborih pa Uprave za delovno silo.

Službe ne more nikdo nastopiti, kjer bi hotel. Vsak se mora javiti na to upravo delovne sile in ona ga potem dodeli, kjer je potreba (kot to imenujejo). Tako pride človek redkokdaj tja, kamor je mislil.

Delovni urnik znaša 12 ur na dan. Ljudje delajo, pa sami ne vedo, kaj. Nikjer ni nobenega uspeha. Povsod prekoračujejo normo za 200%, potrošniki-ljudje pa imajo manj kupiti kot taktat, ko ni bilo ne norm in ne plana. Ekonomski položaj je po štirih letih slabši kot je bil ob koncu vojne. Temu se ljudje čudijo in ne morejo razumeti.

Ljudi pitajo z raznimi razstavami o dvigu proizvodnje, ko pa greš v trgovino, zijajo v tebe prazne police. Kar je v prosti prodaji je pa tako drago, da ne moreš kupiti. Če človek pomisli, da je povprečna plača 2.500 — 3.500 din čistega mesečno, pa da so stvari, ki so v prodaji brez nakaznic: kovčeg 10.000 din., čevlji 4.000 — 7.500 din., volnena jopica 5.000 din., moška srajca 800 — 1.200 din., nogavice 600 din., da je mast na trgu 800 din. za kg, maslo 500 din, klobase 80 — 120 din. itd., potem se lahko računa, koliko je vredna plača. Vedeti je treba, da na nakaznice ni vedno blaga in

če je, so mesečne točke za nakup blaga tako majhne, da z vsemi točkami, ki so določene za eno tromesečje, lahko kupiš v mestu samo eno stvar, ali plašč ali obleko itd. če je seveda roba v zalogi.

Maščobe na karte se ne dobi, mila tudi ne, skratka, ljudje so prisiljeni, da kupujejo na prostem trgu. To dela vedno večje nezadovoljstvo.

Vsi za enega, eden za vse

P. Bernard Ambrožič

(Nadaljevanje in konec)
Take zapuščene kraje v buffalski škofiji je izbral škof, da pošilja tja mlade duhovnike in jih trenira na način, kot smo brali v prejšnjem poglavju. Tako naj bi prišla vera in življenje po njej tja, kjer je malo tega. To so kraji, ki so vse bolj misijonski kot katoliški. In o takih duhovnikih je upanje, da bodo pozneje kot kaplani in župniki posvetili več pozornosti takim katoličanom, ki so bolj na robu, kot onim, ki se zanje ni bati. In še to je pričakovati od njih, da bodo bolj gledali na pridobivanje novih vernikov, nego na to, da bi obdržali dosedanje pri cerkvi.

Tako delujejo duhovniki, ki so člani Škofijskega Apostolstva, v krajih, ki nimajo še nič katoliške cerkve. Vrh tega izročila škof v oskrbo tem duhovnikom tudi manjše že obstoječe župnije po kmetih, da izvedejo v njih duhovno obnovo.

Pri tem velikem delu pa škofijska centrala ne prepušča teh duhovnikov samim sebi, da vsak po svoji gorečnosti stori, kar največ more. V teku teh desetih let, odkar obstoji Škofijsko Apostolstvo, je centrala izdelala enoten program, po katerem naj deluje vsak duhovnik. Vsako leto se ta program revidira in izpopolni. Ta program razlaga predsednik Škofijskega Apostolstva starejšim bogoslovcem že pred posvetitvijo v mašnike. Ko postanejo duhovniki, jim je ta program do podrobnost znan.

Razume se, da je ta program ves v skladu s starodavno pastoralno teologijo, ki je od nekdanj veljavna v katoliški cerkvi. Upošteva pa kajpada nove razmere današnjih časov, posebej je pa prilagoden krajevnim potrebam.

Znano je, da sveti Oče vsako leto spregovori pred začetkom posta zbranim pridigarjem, ki so odločeni za postne pridige v raznih rimskih cerkvah. To je že stara navada. Sedanji papež je zadnjih deset let vsako leto govoril tem pridigarjem tako, da je veljalo za ves svet. Opozarjal je na posebne razmere današnjih časov in dajal temu primerna navodila.

Teh navodil se drži tudi Škofijski Apostolat buffalske škofije in jih vključuje v svoj vsakoletni program. Uspehi ne izostajajo. Marsikje so mladi duhovniki, vzgojeni v okviru Apostolstva, dvignili versko življenje na mnogo višjo stopnjo in to v kratkem času. V neki kmečki majhni župniji je bilo število letnih svetih obhajil skozi leta okoli 400. Prevzel je župnijski duhovnik, član Apostolstva, pa je kmalu poskočilo število na 4000 in čez. V dveh drugih krajih je prihajalo k nedeljski službi božji le kakih 60 ljudi, pa je pod novo upravo kmalu poskočilo na 120 oziroma na 150.

Morda bi bilo nekoliko predrzno, če bi že sedaj, po kratkih letih, odkar je začelo delovati Škofijsko Apostolstvo v škofiji Buffalo, hoteli zapisati ves uspeh tega delovanja. Saj končno se moramo zavedati, da je ves uspeh znan le Bogu samemu. Poleg tega se prvi uspehi v teku poznejših let kaj radi zopet poderejo. Kar-

dinal Newman je pravilno zapisal: "Naravno je, da pričakujemo velikih uspehov od svojega trdega dela. Tudi grešno to ni. Ne smemo pa pozabiti, da nam to pričakovanje raste iz naše neizkušenosti. Zunanji uspeh še ni uspeh. Naša naloga ni lahka — gre za to, da ljudem preuredimo srce in jim uklonimo voljo."

Kljub kardinalovi zelo veljavni besedi pa vendar hočeš nočeš tudi uspehe v dušnem pastirstvu presojamo po zunanjih znakih. Če ti znaki nekaj pomenijo, ne bo napačno, ako jih vržemo na papir — v spodbude in za dober zgled.

Škofijsko Apostolstvo je doseglo, da je dobra petina vseh duhovnikov buffalske škofije neko dobo delevalo v podeželskih krajih, kjer so katoličani v veliki manjšini. Duhovnikovo delo v takih krajih se v marsičem zelo razlikuje od dela v mestih, kjer je na tisoče katoličanov tik ob župnijski cerkvi. Na kmetih se duhovnik iz lastne izkušnje seznani z vsemi mogočimi problemi, in tudi nauči se, kako jih je treba reševati. In res, v zadnjih desetih letih se je zelo dvignilo tudi število spreobrnjenecv in takih, ki so se po več let odpada vrnil nazaj v Cerkev.

V mnogih takih krajih, kjer delujejo duhovniki, člani Apostolstva, so nekatoličani že zelo spremenili svoje odnose do katoličanov in njihove cerkve. Poprej velika zagrizenost, izogibanje, preziranje vsega, kar je katoliško. Sedaj že kar v mnogih primerih velika naklonjenost, če že več ne. Pri-povedujejo, da je v neki tak kraj prišel katoličan iz mesta na obisk k duhovniku. Ta je bil ravno na tem, da bi šel na obiskovanje raznih družin, pa je obiskovalca kar s seboj vzel.

Ko sta se bila ustavila v mnogih hišah, sta se vrnila v župnišče. Meščan je rekel duhovniku: Zmerom sem slišal, kako malo katoličanov je tu okoli, zdaj pa vidim, da jih imate dosti in prav prijazni so. Duhovnik je odgovoril: Vse te hiše, ki sva se v njih ustavila, so nekatoliške, toda ljudje so prijazni. . .

Nekdanja neprijaznost resnično izginja. Nekatoliški ljudje so imeli priliko, da so se seznanili s katoliškim duhovnikom. Videi so, da ni taka poašt, kot so kdaj slišali o njem iz drugih ust. Dobili so v roke katoliški tisk in spoznali iz lastnega študija, da katoliška vera ni karsibodi. Tu pa tam so se udeležili že tudi katoliške službe božje. Nič od bičajnega niso našli na njej. Videli so, da so dobrodošli v katoliški cerkvi. Marsikdo že ravnišlja o tem, da bi se dal pokatoličniti.

Ni torej čudno, če je na ozemlju, kjer deluje Škofijski Apostolat, v desetih letih poskočilo število praktičnih katoličanov od nekako 1400 na 4341. K sveti maši ob nedeljah zahaja nekako 2500. Seveda je udeležba večja poleti kot pozimi. Poprej jih je prihajalo le kakih 450 na nedeljo.

Dalje: H katekizmu je hodilo poprej le kakih 200 otrok, zdaj nad 1000.

Letnih sv. obhajil je bilo 2000, zdaj že nad 20.000. Blizu 500 nekatoličanov tega ozemlja se zanima za katoliško vero. Mnogi med njimi so družinski poglavarji. Apostolstvo jim vsak mesec pošilja nadaljnje izvide katoliškega tiska. Že samo dejstvo, da tega branja ne odklanjajo, je zelo dobro znamenje.

Petindevetdeset odraslih nekatoličanov pa prav sedaj prejema reden pouk v katoliški veri, ker mislijo v kratkem prestopiti. Ko bodo krščeni, bo obenem z njimi krščenih 17 majhnih otrok.

Rastoče število praktičnih katoličanov seveda kliče tudi po novih cerkvenih zgradbah. In v tem pogledu je napredek očividni. Kraj št. 1: Nova cerkev, župnišče in dvorana, poprej ni bilo niti zasilne cerkve. Kraj št. 2: Nova cerkev. Kraj št. 3: Cerkev, župnišče in dvorana vse pod eno streho. Kraj št. 4: Nova cerkev. Kraj št. 5: Kupili staro hišo in precej sveta, hišo preuredili v cerkev, župnišče in dvorano. Kraj št. 6: Kupili protestantovsko cerkev in jo spremenili v katoliško, dozdali zakristijo in majhno dvorano. Kraj št. 7: Plažali 11.000 dolarjev dolga in postavili cerkveno dvorano. Se cela vrsta krajev naštetat, pa se povsod precej enako glasi.

Ne vem, toda mislim si, da je takole branje zanimivo za nas in tudj poučno. Marsikdo od naših ima priliko, da sodeluje pri takšnih naporih ameriške katoliške cerkve, oziroma poedine škofije. Saj ni samo v škofiji Buffalo tako delo na programu. Po takem branju bo lažje razumeti, zakaj je potakajšnjih cerkvah toliko raznih "kolekt" za škofijske namene. Nobena župnija ne sme le nase misliti, naročajo škofje. V takem branju je lepa razlaga, zakaj škofje tako pravijo. . .

Žalostni so nam bili prazniki

Sheboygan, Wis. — List mi zelo ugaja, naročnina mi v kratkem poteče, zato pa pošiljam denarno nakaznico za eno leto naprej. Zadnjikrat ga je še moj dobri sprog plačal, a sedaj ga pa že krije črna zemlja. Človek Bog pokliče k sebi, kakor je tudi njega.

Vse je še lepo pripravil za božične praznike, čeprav se je že bolj slabo počutil. Zvečer pred božičem so prišli najini dobri otroci, sin in hčere, kakor to stori vsako leto in nama prinesli lepa darila. Ob 11 so se poslovili od naju in še prav poseben od očeta, ker so ga spoštovali nadvse na svetu. Ob pol 12 je šel še kot navadno po opravih v klet, kjer pa je padel zadet od srčne kapi. Hitro sem stopila v klet, a v njem že ni bilo nobenega življenja več. Pihitel je zdravnik, pa ni bilo nobene pomoči več.

Truplo je bilo mrtvo, a njegova duša pa lepo pripravljena za večnost (saj je bil skoraj vsaki dan pri sv. maši in prejel sveto obhajilo). Poslovil se je od nas ravno, ko so zvonovi peli: Sveta noč, blažena noč. . . Naj mu bo ohranjen blag spomin. Vas vse prijateljsko pozdravljam,

Mrs. Martin Smith.

Nezadovoljen ženin

— Kaj pa počenja tvoj oče, dušica?

— Ves dan se ukarja s križankami.

— Da ga le sram ni, da tako zapravlja čas. Če bi bil pošteno delal in dobro zaslužil, bi se dan lahko midva po cele dneve reševala križanke.

Poročilo ženskega odseka katoliške Lige

Cleveland, O. — Tukaj vam podajamo račune od prireditve ženskega odseka kat. Lige, ki se je vršila 5. marca:

Dohodkov je bilo \$2,931.57. Stroškov \$630.10.

Čisti preostanek \$2,301.47.

Glavnemu blagajniku. Mr. Joseph Zalarju je bilo poslano \$2,200.00 in na banki pa je ostalo še \$101.47. Ker nismo pričakovale tako sijajne udeležbe pri igri, je bilo marsikaj pomanjkljivega. Prosimo vas vse, da nam za enkrat oprostite; prihodnjič pa se bomo založile z vsem, da ja ne bo ničesar manjkalo.

Hvala lepa in Bog plačaj vsem! — v prvi vrsti igralcem in igralcam za vse njih delo in trud, ki so ga imeli s tako izborno prizorjeno igro "Begunka"; hvala lepa pevcem zbora Ilirija od fars Marije Vnebovzete, "završkim fantom," telovadcem in sploh vsem, ki so kakor koli kaj sodelovali. Hvala lepa vsem delavcem in delavkam na prireditvi, katerih imen pa ne bomo priobčili, ker bi mogoče koga izpustili, kar bi pa ne bilo prav. In končno pa najlepša hvala cenjenemu občinstvu za tako veliko udeležbo.

Ko smo nabirale oglase, se nam je vrnila neljuba pomota: Mrs. Rose Bizjak iz 58. ceste je dala \$5.00 za oglas in Frances Zulic Insurance Agency pa \$5.00.

Ker je šlo vse od prireditve za reveže, naj bo Bog plačnik vsem skupaj in vsakemu posamezniku. Hvala lepa in Bog plačaj!

Mary Stušek, preds.,
Mary Otoničar, tajnica,
Dorothy Strniša, blagaj.

Spomini

Brooklyn, N. Y. — Ko se nam je zopet približal cvetoči maj, ne morem kar tako mimo spominov in časov, ki bili so in več jih ni.

Nekako pred 11 leti je bilo v prelepem mesecu maju, med zelenjem ter pomešanim z raznobarnimi cvetjem travnikov in gozdov se je vila bela cesta od Kranja do Cerkelj na Gorenjskem. Prav mesec maj so si izbrali Crkljani za svojo proslavo — za blagoslovitev novih cerkvenih orgel, katere pa jim ni bilo treba samim praznovati.

Od blizu in daleč so prihili ljudje, nekaj iz radovednosti, drugi radi lepega izleta in majniške pobožnosti ter mnogi pevci s svojimi organi, ki so hoteli tu preskusiti svoje glasove ob spremljanju mogočnih orgel. Ob nabito polni cerkvi se je vršila ta velika slovesnost, pri kateri so bučale nove orgle, da je človeka kar nekako omamilo.

Mnogi organiisti pa niso bili zadovoljni samo da slišijo prelepe glasove novih orgel, ampak vsak je tudi hotel iste osebno preiskusiti. Po opravljeni slovesnosti so se pričele vrstiti množice po stopnjicah na kor, da si od blizu nastijo svojo radovednost. Orgle so kar neprenehoma bučale, ko so se drug za drugim vrstili organiisti, kajti vsak je hotel na teh orglah pokazati svojo umetnost. Samo prelepe Marijine pesmi so zvenele po cerkvi in prav ko je sedel k orglam organist moje rojstne fars, sem tudi jaz stopila na kor. Tudi on je hotel na teh mogočnih orglah preiskusiti svojo umetnost in svoj glas in poleg tega pa še v čast božjo. . .

Da, v resnici v čast božjo je zaigral ta organist prelepe pesem: "Spet kliče nas venčani maj. . . V hipu je bila vsa cerkev zopet napolnjena vernikov in iz stotine grl je dohela ta lepa Marijina pesem. Zakaj pa tudi ne bi, saj Slovenci smo vedno bili in bomo ostali zvesti častilci Marijini; saj še pesmica pravi: " . . . kar Te prosimo, nam daš o Marija, Ti imaš milostno srce. . . "

Dragi Slovenci begunci in stari slovenski Amerikanci, tudi sedaj, letos in še in še jo prosimo, naj nam izprosi tudi to, da bomo zamogli še kdaj v Cerklije in na naše prelepe slovenske Brezje in še kam drugam na božjo pot, saj je naša Slovenija vsa posejana z mnogimi belimi cerkvicami posvečenimi Materi božji, kar nam priča, da so bili tudi naši predniki zvesti častilci Marijini. Kar tudi mi ostajamo to, da bomo radi in prav počastili našo Kraljico maja in iz vseh grl zapeli še enkrat v naših slovenskih cerkvah: "Tebi, Marija, o mati premila, rad bi jaz pesmico Tebi zapel. . . "

Morda se bo kateremu bralcu čudno zdelo ali ga morda dolgočasilo to branje, pa saj je kritika v Ameriki tudi "frej." Jaz pa nikakor ne morem mimo tega, ker bo ravno v tem mesecu eno leto odkar sem zapustila Koroško in sicer prav na zadnji dan maja smo se poslavljali od Karavank, ki so pa ostale nepremične ob pogledu na naš vlak, ki je brzel proti Salzburgu. Zadnjo majniško pobožnost sem opravila v Beljaku, ko sem ob Ave Mariji prestopila prag mogočne cerkve razsvetljene s stoterimi lučkami. Vsa sem bila zbegana radi potovanja preko širnega oceana z mislijo — še danes oziroma par dni, pa bomo zapustili Evropo, prav radi tega me je še bolj v srce zadela pesem, ki se je razlega po cerkvi "Zbogom dan's Marija pravi. . . "

Dragi rojaki in rojakinje, če imate domotožje in mislite za mano, potem se obrnimo k Mariji: Izprosi nam, o Marija, da bomo doživeli čas ter šli zopet nazaj v našo lepo Slovenijo ter tam še dolgo prepevali v čast božjo!

Pozdravljam vse rojake in rojakinje in prav posebno pa še tiste, ki smo skupaj potovali preko oceana s parnikom "General Hershey" in sploh vse čitatelje Ameriške Domovine, ki nam je tako dobra, da njeni sodelavci zaslužijo vso pohvalo, ki nam mnogokrat krajša čas ter nas z mnogimi lepimi članki spomni naše ožje domovine Slovenije, danes tako kruto teptane.

Julka Mausar.

Velikomestni otrok

"Na gorskih vrhovih leži sneg ieto za letom."

"Ampak, oče, ali to policija dovoli?"

**ČE VERJAMETE
AL PA NE**

Matevž ni bil posebno natančen, da bi ločil moje in tvoje ter je večkrat izmaknil kakšno stvar v tej ali oni hiši. Vaščani so vedeli, da ima Matevž smolo v roki in da se ga rado kaj prime. Pa Matevž je bil zvit kot kozji rog in niso mu mogli dokazati. Nekoč je v neki hiši zmanjkalo kar celo šunko in obdolžili so Matevža, da je bil on zraven, ko se je peselila. On pa da ne in stvar je šla v trg pred krvavo rihto. Matevž je najel raztrganega dohtarja, ki naj ga brani.

"Hm," je rekel odvetnik, "glavno pri tem je, da dobimo za te alibi."

"Kaj je pa to? Kje ga bomo pa dobili?" bi rad vedel Matevž.

"Alibi pomeni, ako dokažemo, da si bil takrat, ko je bila šunka ukradena nekje drugje kot tam. Torej kdaj je bila šunka ukradena?"

"Pravijo, da okrog enajstih ponoči," pojasnjuje Matevž.

"Kje si bil takrat, v postelji?"

"Takrat že ne, saj sem moral vendar najprej šunko skriti."

Odvetnik je nato sestavil tako tehten zagovor, da je bil Matevž poponoma opravičen vsake krivde. Ko je sodnik oprostil Matevža, ga je ta ves blažen vprašal: "Pa smem zdaj, gospod sodnik, šunko obdržati?"

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

Tako prijazno se niso poslovali še nikoli. Klemen je z okna gledal za njima. Pri sreču mu je bilo neizrečno lepo. Mirno, tiho, kakor da je vsaka misel našla svoj pravi prostor.

V nedeljo je šel Klemen v "Sibirijo." e pri Koscu so ga čakali Sernjavskijevi otroci. Mora! je naravnost z njimi.

"Naš ata nekaj ima, veste?" je bila vesela Nežika.

Klemen sluti.

Sernjavski je ves neroden. Sam ne ve, kako bi. Še komaj se Klemen vsede, že stopi k omari. Z roko seže med cunjke.

"Križ sem vam izrezljal. Ni lep, za novomašnega ne bo. Toda za spomin."

Z tresočo se roko je postavil križ na mizo.

Zverženo Kristusovo telo je pripeto na drobno, belo lipovino. Roke so nekoliko predolge, toda zmučena prsa in trpeči obraz sta živa podoba trpljenja.

Klemen stvni v Križanega. Oči ima kakor Modrišev Tonček, ko ga je zaznamovala smrt. Poteze na obrazu so poteze Jakopinke.

"Sibirski!" Kritis!

Ni podoban tistim v izložbah s cukrenim obrazom in z mehikimi udi. To je zgarani obraz predmestnega človeka, trpeča pred berača, ki se bori za suho skorjo kruha.

"Lep je," dihe Klemen.

Sernjavski zmeden stoji ob mizi. Vsi otroci so okrog njega in vsi strme v križ.

"Lep je," ponovi Klemen in vzame križ v roke.

Res, marsikaj je dleto zašlo, nekatera poteza je okorna, toda bolečina govori iz belega lésa.

"Lepšega mi niste mogli dati, gospod Sernjavski. V tem Kristusu je vsa bolečina ljudi, ki žive todle. Moj pravi in edini novomašni križ bo to."

Zdaj se je Sernjavski nasmešnil. Klemen so se orosile oči. Sernjavskijev obraz je bil v tem hipu podoben Kristusovemu. Suha, upadla lica so zlezla nekam med zobe in ozka, ostra brada se mu je voščeno zasvetila.

"Gospod Sernjavski, najlepša hvala. Povrnili vam bom to delo, ko pride čas."

Nato se je sprožil pogovor o novi maši.

Ob slovesu je Sernjavski zavil križ v star časopis.

"Nimam drugega, oprostite."

Ko je Klemen prišel do košatih kostanjev, se je ozrl po cesti. Nikogar ni bilo. Odvil je križ iz papirja in poljubil okorno izrezano Kristusovo obličje. In zdelo se mu je, da je poljubil vso kolonijo, vso bečarijo, vse trpljenje in vso bolečino.

Ta večer je prišel v semenišče resen, kakor da je pravkar opravil dolge duhovne vaje.

Na stopnicah je kakor nalašč srečal Moškaja.

"Kaj neseš?"

"Novomašni križ."

Moral mu ga je pokazati.

"Kdo ti ga je napravil? Slabo je izrezan in pravega razmerja nima. Vidiš, da so roke predolge. Tudi kolena so predebela. Mišičevje je preveč poudarjeno. Pridi mojega pogledat. Umetnina!"

"Ta križ prijatelj, ni napravljen. Ta je doživljen. Lepšega ne more nihče izrezati."

"Okusi so pač različni," se nasmeši Moškaj. Klemen mu nič ne odgovori.

Križ postavi v sobo na mizo. Ne more premakniti oči s suhega Kristusovega telesa. Okorno izrezana trnjeva krona je ostro zagrižena v visoko čelo. Ličnice so močne. Vratne žile krčevito napete. Prsi razširjene, z muko love zrak. Napete kite na rokah in nogah so izrazite.

Vse je preprosto, toda Klemen je srečen ob daru. Moškajev križ je delo spoštovanega umetnika, človeka, ki je vajen dela. Sernjavskijev roke pa so preproste, grampave in žuljave, toda Sernjavskijev srce je otroško, s težkim pljučkom na dnu.

Dva dni potlej je dobil zavojček. Klemen se je začudil. Radoveden ga je razvil.

Šatulja.

V šatulji kelih in patena ter vizitka.

Adolf in Jelka Meglič Klemen v spomin za novo mašo.

Ob tem darilu je Moškaj onemel. Tih je strmел v bleščeči se kelih, ki se je svetil v Klemenovi roki.

"Srečen si lahko," ni mogel skriti zavidičnosti.

Celo semenišče je bilo razgiban. Tovariši novomašnikov so imeli dela čez glavo. Iskali so po deklaracijah, računali in delali načrte. Novomašniki so bili že v svojem svetu. Dnevi so nevzdržno tekli.

Minilo bo leto, bogoslovci bodo odšli domov, dijakoni na poslednje duhovne vaje.

Klemen marsikaj še ob sveči sedi za mizo. Zmanjkuje mu časa. Preklada podobice in v mislih razdeljuje spominke.

Semeniščniki odhajajo. Hodniki so spet polni veselega smeha in dobre volje.

Tedaj odhajajo tudi dijakoni na duhovne vaje.

Ura največje sreče je pred vrati. Klemen odhaja skozi portal, po cesti. Z očmi objema nebo in gore. Šest dni v tišini in samoti, nato bo škof s svetim oljem zaznamoval njegove roke za duhovniško službo.

Majhen je videti v množici, ki se gnete po cesti. Človek med ljudmi, ki ga nihče ne pozna.

Zapro se vrata. Visoka, izrezljana vrata so zaprla pot poslednjim mislim na preteklost.

Pogled na gredo cvetja — in Klemen stoji v ozki, čisti sobici. Zdi se mu, da je pod belim stropom gripeto nebo.

Zvečer sedi z resnim obrazom v kapeli.

Z nizkim, grmečim glasom zapoje voditelj duhovnih vaj! "Pridi, Sveti Duh..."

Nato se pričinja molk. Vse misli so zgnečene v srcu. Klemen vsako vzame v roke, jo pretehta in jih devlje v stran. Redke so, ki spet najdejo prostor v srcu.

V Klemenovi sobici dolgo v noč gori luč. Med listi odprtega brevijarja leži očnica z Begunjskega in murka spod Stola.

(Dalje prihodnjič)

Prijazno vabilo v West Park

Cleveland, O. — Kakor vsako leto bo tudi letos podružnica št. 21. SZZ obhajala "Materinski dan" v počast vsem materam. Zato pa vabimo vse naše stare in mlade prijatelje, da nas posejite 6. maja zvečer v naših novih prostorih; začetek ob osmih zvečer.

Zabave bo dovolj za vse. Za plesalželjne bo igral Leo Zupan orkester, potem že veste, da bomo lahko vsi veseli, stari in mladi. Poleg tega pa vam bomo postregle tudi z vsemi drugimi dobrotami po svojih najboljših močeh. Zelo nas bo veselilo, če nas posetite ta večer in nam tako pomagate do lepšega uspeha.

Torej na svidenje v soboto 6. maja zvečer v našem Domu v West Parku. Na svidenje in z najlepšimi pozdravi,

Pripravljalni odbor
podr. št. 21 SZZ.

POROČILO IZ JUGOSLAVIJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

središče industrije, kakor je vaša Pennsylvanija."

"Tukaj sanjajo velike sanje..."

Ogromna dovršitev

"Jugoslavija, poganjana brez prestanka od svojih komunističnih gospodarjev, ne štedi s prizadevanji. Vzemimo na primer vprav Lola Ribar tovarno. Njenih osmero velikih poslopj iz jeklenega ogródja, katerih največje je veliko kot igrišče za nogomet, je zgradilo 150 "mladinskih brigad"—12,000 fantov, deklet, mladih mož, žena, ki so prihajali na dvomesečno delo iz vseh krajev Jugoslavije.

Delo se je pričelo meseca aprila 1947, nakar so prišli ogromni stroji iz Nemčije na račun nemških reparacij. V januarju leta 1948 se je že pričelo s proizvodnjo, ko je prišel nenaden ekonomski udarec od strani Kominforme in so ruski sateliti prenehali dobavljati Jugoslaviji njene potrebščine.

"Danes je v tej tovarni 3,000 delavcev, ki delajo v treh izmenjavah in izdelujejo orodje za zagrebško tovarno lokomotiv in vagonov, plinskih generatorjev, svetrov za vrtnanje oljnih polj itd.

Dvoje kontrastov

"V neki tekstilni tovarni v Makedoniji ropotalo stroji in poslovdja je pojasnil, da so delavci veseli, ker lahko obračunajo štiri stroje hkrati mesto samo enega, ker vedo, da delajo zase, ne za bogatega gospodarja."

"Toda v prostoru, ki je tik za tem, sedi več tucatov deklet ob primitivnih lesenih kolovratih,

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE

FRANK OVELBAR, lastnik.

KADAR NAMERAVATE PRODATI ALI KUPITI POSESTVO ALI TRGOVINO,

pokličite za zanesljivo in točno postrežbo

JOHN ROZANCE—KE 1-6681

LAKELAND REALTY CO.

REAL ESTATE and BUSINESS BROKERS

15604 Waterloo Road

Cleveland, O.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI DRAGEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SPOROGA

Frank Istenič

ki je preminil 3. maja 1949.

Eno leto že minulo je, ko trpljenje Tvoje se končalo, prešeli v večne se višave, v grobu počivaš zdaj mirno.

Blag spomin na Tebe dragi, do konca živel bo med nami, težka res bila je ločitev, a enkrat vsega bo združitve.

Žalujoci ostali:

FRANCES ISTENIČ, soproga; v stari domovini DVA BRATA in DVE SESTR.

Cleveland, O. 3. maja 1950.

mož, kateri bi bili vitalno potrebni pri drugih opravilih. Nihče ne ve, koliko je to prispevalo k bremenom jugoslovanskih ljudstev, ve se pa, da je to katastrofalno.

Kaj bi bilo brez pomoči od Zapada.

"Jugoslavija — tako sodijo tukajšnji inozemski opazovalci položaja—stoji pred ekonomsko krizo prvega reda. Pomoč Zapada je prispevala ravno toliko, la se ni petletni "plan" doslej zrušil na kup. V zadnjih devetih mesecih je Jugoslavija prejela od Zapada v posojilih in kreditih \$74,100,000, in to v obliki strojev, traktorjev, kavčuka, semen in v stotini drugih potrebščin. Štirideset milijonov dolarjev je prišlo od Export - Import banke, \$2,700,000 od Svetovne banke, \$9,000,000 od Mednarodnega denarnega fonda in 8 milijonov funtov šterlingov od Velike Britanije.

"Toda proizvodnja živil v državi je zmerom manjša; v maju sploh ni bilo tudi na racijske karte nikakega mesa. Nezadovoljni kmetje so leta 1949 posejali manj akrov zemlje kot leta 1948, in leta 1950 je bodo pose-

Leta 1982 — Nova Pennsylvanija

To je načrt, po katerem se žrtvuje eno generacijo ljudi za blagor prihodnje generacije. Ne objublja drugega kot trpljenje in srage do leta 1962, ko bo — Nova Pennsylvanija poplavila svoje ljudstvo z vsemi blagoslovi industrijske dobe.

"Inozemci pravijo, da je zelo dvomljivo, da bi bilo mogoče doseči vse to, tudi če bi se Rusija in njeni sateliti odrekli potrebam, svojih lastnih tovarov, da oskrbe Jugoslavijo z vso potrebno masinerijo. Ta "plan" predvideva izdelavo "svega i svašta", in to takoj!

"Jugoslavija je bila na potu ekonomskega zastoja — tako mislijo inozemci—še preden jo je Kominforma izključila iz komunistične družine in jo ekonomsko blokiral.

Blokada — težak udarec

"Kominformina blokada je bila le zadnja bilka. Ona je prisilila Titove "planarje," da popolnoma preorientirajo vso svojo narodno ekonomijo — da poščejo nove trge in nove zaloge svojih potrebščin na Zapadu, namesto na Vzhodu.

"Ta blokada je povzročila še več. Spravila je v ospredje možnost oborožene invazije od Vzhoda ter naložila na že upognjen hrbet jugoslovanskega ljudstva še potrebo vzdrževanja in opremljenja armade 400,000

kjer predejo stotine milj niti, ki bi jo moderni stroj spredel v pol uri.

Fantastični načrti "planarjev"

"Večina zapadnjakov je prepričanih, da so jugoslovanski "planarji" naredili fundamentalno napačno kalkulacijo. Izdelali so namreč načrte za novo Jugoslavijo, ki naj bi postala druga Češkoslovaška ali Pennsylvaniji.

Jugoslavija naj izdelava doma vse, kar potrebuje: od fotografskih aparatov, bučik in zobnih ščetk, pa do ogromnih strojev. Vso proizvodnjo bi Jugoslavija leto za letom pomnoževala: premog za 200 odstotkov, proizvodnjo olja za 4,500, pogonske energije za 300 odstotkov itd. Razvila bo svojo jeklarsko in železarsko industrijo ter pričela tekmovali z ameriško proizvodnjo na svetovnih trgih. Istočasno pa bo dežela z "znanstvenim" kolektivnim kmetijstvom pridelala mnogo več vseh živil in to s številno manjšimi delovnimi močmi. Zgradila bo nove železnice, ceste, šole, bolnišnice, stanovanjske hiše bo gradila kar v ploskovnih milijah, osuševala bo barja in močvirja, itd., itd.

Leta 1982 — Nova Pennsylvanija

To je načrt, po katerem se žrtvuje eno generacijo ljudi za blagor prihodnje generacije. Ne objublja drugega kot trpljenje in srage do leta 1962, ko bo — Nova Pennsylvanija poplavila svoje ljudstvo z vsemi blagoslovi industrijske dobe.

"Inozemci pravijo, da je zelo dvomljivo, da bi bilo mogoče doseči vse to, tudi če bi se Rusija in njeni sateliti odrekli potrebam, svojih lastnih tovarov, da oskrbe Jugoslavijo z vso potrebno masinerijo. Ta "plan" predvideva izdelavo "svega i svašta", in to takoj!

"Jugoslavija je bila na potu ekonomskega zastoja — tako mislijo inozemci—še preden jo je Kominforma izključila iz komunistične družine in jo ekonomsko blokiral.

Blokada — težak udarec

"Kominformina blokada je bila le zadnja bilka. Ona je prisilila Titove "planarje," da popolnoma preorientirajo vso svojo narodno ekonomijo — da poščejo nove trge in nove zaloge svojih potrebščin na Zapadu, namesto na Vzhodu.

"Ta blokada je povzročila še več. Spravila je v ospredje možnost oborožene invazije od Vzhoda ter naložila na že upognjen hrbet jugoslovanskega ljudstva še potrebo vzdrževanja in opremljenja armade 400,000

mož, kateri bi bili vitalno potrebni pri drugih opravilih. Nihče ne ve, koliko je to prispevalo k bremenom jugoslovanskih ljudstev, ve se pa, da je to katastrofalno.

Kaj bi bilo brez pomoči od Zapada.

"Jugoslavija — tako sodijo tukajšnji inozemski opazovalci položaja—stoji pred ekonomsko krizo prvega reda. Pomoč Zapada je prispevala ravno toliko, la se ni petletni "plan" doslej zrušil na kup. V zadnjih devetih mesecih je Jugoslavija prejela od Zapada v posojilih in kreditih \$74,100,000, in to v obliki strojev, traktorjev, kavčuka, semen in v stotini drugih potrebščin. Štirideset milijonov dolarjev je prišlo od Export - Import banke, \$2,700,000 od Svetovne banke, \$9,000,000 od Mednarodnega denarnega fonda in 8 milijonov funtov šterlingov od Velike Britanije.

"Toda proizvodnja živil v državi je zmerom manjša; v maju sploh ni bilo tudi na racijske karte nikakega mesa. Nezadovoljni kmetje so leta 1949 posejali manj akrov zemlje kot leta 1948, in leta 1950 je bodo pose-

Leta 1982 — Nova Pennsylvanija

To je načrt, po katerem se žrtvuje eno generacijo ljudi za blagor prihodnje generacije. Ne objublja drugega kot trpljenje in srage do leta 1962, ko bo — Nova Pennsylvanija poplavila svoje ljudstvo z vsemi blagoslovi industrijske dobe.

"Inozemci pravijo, da je zelo dvomljivo, da bi bilo mogoče doseči vse to, tudi če bi se Rusija in njeni sateliti odrekli potrebam, svojih lastnih tovarov, da oskrbe Jugoslavijo z vso potrebno masinerijo. Ta "plan" predvideva izdelavo "svega i svašta", in to takoj!

"Jugoslavija je bila na potu ekonomskega zastoja — tako mislijo inozemci—še preden jo je Kominforma izključila iz komunistične družine in jo ekonomsko blokiral.

Blokada — težak udarec

"Kominformina blokada je bila le zadnja bilka. Ona je prisilila Titove "planarje," da popolnoma preorientirajo vso svojo narodno ekonomijo — da poščejo nove trge in nove zaloge svojih potrebščin na Zapadu, namesto na Vzhodu.

"Ta blokada je povzročila še več. Spravila je v ospredje možnost oborožene invazije od Vzhoda ter naložila na že upognjen hrbet jugoslovanskega ljudstva še potrebo vzdrževanja in opremljenja armade 400,000

mož, kateri bi bili vitalno potrebni pri drugih opravilih. Nihče ne ve, koliko je to prispevalo k bremenom jugoslovanskih ljudstev, ve se pa, da je to katastrofalno.

Kaj bi bilo brez pomoči od Zapada.

"Jugoslavija — tako sodijo tukajšnji inozemski opazovalci položaja—stoji pred ekonomsko krizo prvega reda. Pomoč Zapada je prispevala ravno toliko, la se ni petletni "plan" doslej zrušil na kup. V zadnjih devetih mesecih je Jugoslavija prejela od Zapada v posojilih in kreditih \$74,100,000, in to v obliki strojev, traktorjev, kavčuka, semen in v stotini drugih potrebščin. Štirideset milijonov dolarjev je prišlo od Export - Import banke, \$2,700,000 od Svetovne banke, \$9,000,000 od Mednarodnega denarnega fonda in 8 milijonov funtov šterlingov od Velike Britanije.

"Toda proizvodnja živil v državi je zmerom manjša; v maju sploh ni bilo tudi na racijske karte nikakega mesa. Nezadovoljni kmetje so leta 1949 posejali manj akrov zemlje kot leta 1948, in leta 1950 je bodo pose-

Leta 1982 — Nova Pennsylvanija

To je načrt, po katerem se žrtvuje eno generacijo ljudi za blagor prihodnje generacije. Ne objublja drugega kot trpljenje in srage do leta 1962, ko bo — Nova Pennsylvanija poplavila svoje ljudstvo z vsemi blagoslovi industrijske dobe.

"Inozemci pravijo, da je zelo dvomljivo, da bi bilo mogoče doseči vse to, tudi če bi se Rusija in njeni sateliti odrekli potrebam, svojih lastnih tovarov, da oskrbe Jugoslavijo z vso potrebno masinerijo. Ta "plan" predvideva izdelavo "svega i svašta", in to takoj!

"Jugoslavija je bila na potu ekonomskega zastoja — tako mislijo inozemci—še preden jo je Kominforma izključila iz komunistične družine in jo ekonomsko blokiral.

Blokada — težak udarec

"Kominformina blokada je bila le zadnja bilka. Ona je prisilila Titove "planarje," da popolnoma preorientirajo vso svojo narodno ekonomijo — da poščejo nove trge in nove zaloge svojih potrebščin na Zapadu, namesto na Vzhodu.

"Ta blokada je povzročila še več. Spravila je v ospredje možnost oborožene invazije od Vzhoda ter naložila na že upognjen hrbet jugoslovanskega ljudstva še potrebo vzdrževanja in opremljenja armade 400,000

mož, kateri bi bili vitalno potrebni pri drugih opravilih. Nihče ne ve, koliko je to prispevalo k bremenom jugoslovanskih ljudstev, ve se pa, da je to katastrofalno.

Kaj bi bilo brez pomoči od Zapada.

"Jugoslavija — tako sodijo tukajšnji inozemski opazovalci položaja—stoji pred ekonomsko krizo prvega reda. Pomoč Zapada je prispevala ravno toliko, la se ni petletni "plan" doslej zrušil na kup. V zadnjih devetih mesecih je Jugoslavija prejela od Zapada v posojilih in kreditih \$74,100,000, in to v obliki strojev, traktorjev, kavčuka, semen in v stotini drugih potrebščin. Štirideset milijonov dolarjev je prišlo od Export - Import banke, \$2,700,000 od Svetovne banke, \$9,000,000 od Mednarodnega denarnega fonda in 8 milijonov funtov šterlingov od Velike Britanije.

"Toda proizvodnja živil v državi je zmerom manjša; v maju sploh ni bilo tudi na racijske karte nikakega mesa. Nezadovoljni kmetje so leta 1949 posejali manj akrov zemlje kot leta 1948, in leta 1950 je bodo pose-

Leta 1982 — Nova Pennsylvanija

To je načrt, po katerem se žrtvuje eno generacijo ljudi za blagor prihodnje generacije. Ne objublja drugega kot trpljenje in srage do leta 1962, ko bo — Nova Pennsylvanija poplavila svoje ljudstvo z vsemi blagoslovi industrijske dobe.

"Inozemci pravijo, da je zelo dvomljivo, da bi bilo mogoče doseči vse to, tudi če bi se Rusija in njeni sateliti odrekli potrebam, svojih lastnih tovarov, da oskrbe Jugoslavijo z vso potrebno masinerijo. Ta "plan" predvideva izdelavo "svega i svašta", in to takoj!

"Jugoslavija je bila na potu ekonomskega zastoja — tako mislijo inozemci—še preden jo je Kominforma izključila iz komunistične družine in jo ekonomsko blokiral.

Blokada — težak udarec

"Kominformina blokada je bila le zadnja bilka. Ona je prisilila Titove "planarje," da popolnoma preorientirajo vso svojo narodno ekonomijo — da poščejo nove trge in nove zaloge svojih potrebščin na Zapadu, namesto na Vzhodu.

"Ta blokada je povzročila še več. Spravila je v ospredje možnost oborožene invazije od Vzhoda ter naložila na že upognjen hrbet jugoslovanskega ljudstva še potrebo vzdrževanja in opremljenja armade 400,000

mož, kateri bi bili vitalno potrebni pri drugih opravilih. Nihče ne ve, koliko je to prispevalo k bremenom jugoslovanskih ljudstev, ve se pa, da je to katastrofalno.

Kaj bi bilo brez pomoči od Zapada.

"Jugoslavija — tako sodijo tukajšnji inozemski opazovalci položaja—stoji pred ekonomsko krizo prvega reda. Pomoč Zapada je prispevala ravno toliko, la se ni petletni "plan" doslej zrušil na kup. V zadnjih devetih mesecih je Jugoslavija prejela od Zapada v posojilih in kreditih \$74,100,000, in to v obliki strojev, traktorjev, kavčuka, semen in v stotini drugih potrebščin. Štirideset milijonov dolarjev je prišlo od Export - Import banke, \$2,700,000 od Svetovne banke, \$9,000,000 od Mednarodnega denarnega fonda in 8 milijonov funtov šterlingov od Velike Britanije.

"Toda proizvodnja živil v državi je zmerom manjša; v maju sploh ni bilo tudi na racijske karte nikakega mesa. Nezadovoljni kmetje so leta 1949 posejali manj akrov zemlje kot leta 1948, in leta 1950 je bodo pose-

Leta 1982 — Nova Pennsylvanija

To je načrt, po katerem se žrtvuje eno generacijo ljudi za blagor prihodnje generacije. Ne objublja drugega kot trpljenje in srage do leta 1962, ko bo — Nova Pennsylvanija poplavila svoje ljudstvo z vsemi blagoslovi industrijske dobe.

Prevarani detektiv

(ROMAN)

Toda postava narekuje, da mora biti obtoženelec najprvo zasebno zaslišan po preiskovalnem sodniku, kateremu pomaga pisar, toda ob istem času dovoljuje, da so mavzoi tajni zastopniki policije.

"Dobro!" reče sodnik Segmuller. "Lahko ste navzoči."

Sodnik pozvoni. Takoj se zglesi sluga.

"Ali so pripeljali vdovo Chupin sem kakor sem naročil?"

"Da, gospod; nahaja se na galeriji."

"Naj vstopi!"

Trenutek pozneje je bila ženska v sodnijski dvorani in se priklanjala na levo in desno.

To ni bil njen prvi nastop pred sodnijo. Dobro se je zavedala spoštovanja, ki ga je dolžna sodniji.

Pripravila se je z največjo točnostjo na zaslišanje.

Prčesala si je z rokami njene bujne, kodraste sive lase in poravnala kolikor mogoče vse gube na svojih obleki. Da, paznika v zaporih je celo pregovorila, da ji je kupil svilen klobuk. Prinesla je s seboj nekaj denarja, ki ga je imela v denarnici ob času, ko je bila aretirana. Kupila je tudi dva bela robca, da bi v patetičnem trenutku preplavila svoje oči in si brisala obraz.

Sklenila je, da bo nastopila kot užaljena stara ženska, katero po nedolžnem preganjanju in to tako vzbudila simpatijo sodnika. Tako pripravljena ni bila prav nič podobna divji krčmarici, ki je vladala v Povriere, in njeni poznanici ki je skoro ne bi mogli poznati.

Toda gospod Segmuller je razkrinkal že toliko hinavcev, da ga ženska niti za trenutek ni mogla presiepati. V tem se je strinjal z Vernierjem, ko sta oba hkrati vzkliknili:

"Kakšna komediantinja!"

V BLAG SPOMIN

DVANAJSTE OBLETNICE SMRTI
PRELJUBLJENE IN NIKDAR
POZABLJENE HČERE IN
SESTRE

AGNES ZOBEČ

ki je v cvetu življenja za vedno v
Bogu zaspala, dne 3. maja 1938.

Draga hčerka in sestra naša,
spavaj mirno tam pod zemljo,
duša Tvoja naj srečo uživa
tam gori v raju blaženosti.

V miru božjem sladko spavaj,
kjer ni trpljenja ne skrbi,
lepše sonce Tebi naj sije,
in rožice na grobu cveto.

Žalujoci ostali:
FRANK in AGNES ZOBEČ, starši;
FRANK, EDWARD, ALPHONSE,
bratje,
FRANCES, VIDA, EMILY, ESTHER,
sestre;
TETA in STRIC.
Cleveland, O., May 3, 1950.

Z migljajem roke posvari Segmuller svojega pisarja, da je pripravljen in začne pisati.

"Vaše ime?" hipoma vpraša sodnik.

"Aspazija Clapar, moj do-
bri gospod," odvrne stara žen-
ska. "Vdova Chupin, na poslu-
go vam, gospod."

In stara hinavka se globoko
priklone pred sodnikom.

"Postavna vdova, razumete,
gospod; s seboj imam vse po-
ročne listine, in kar jih nimam
seboj, s opa doma spravljene
v skrinji, in če želite koga po-
slati!"

"Vaša starost?" je prekinel
sodnik.

"Štiri-in-petdeset let."

"Prodajalka pijač v Parizu,
blizu ceste des Rentiers, nekaj
korakov od vojaških utrd."

To so bila vprašanja, ki so
bila vedno najprvo stavljna
vsakemu obtožencu.

Ta vprašanja dajejo tako
sodniku kot obtožencu priliko,
da eden drugega študira, da
preskušata medsebojno moč,
predno začeta z resnim bo-
jem.

"In sedaj," nadaljuje sodnik,
"dajmo, da vidimo, kako je z
vašo preteklostjo. Ali niste
bili že večkrat spoznanj krivim
raznih zločinov?"

Stara grešnica je preveč do-
bro poznala sodnijsko zasliša-
nje, da ne bi vedela, da imajo
na sodniji vse natančno zapi-
sano. Če bi zanikala, tedaj bi
jo takoj prijeli radi krive pri-
sege.

"Nesrečna sem bila v življe-
nju, moj dobri gospod sodnik,"
reče starka z žalostnim gla-
som, ki je pa bil le navide-
zen.

"Znano nam je, 'reče sodnik,
'da ste bili že večkrat kazno-
vani. Najprvo so vas areti-
rali in obdoližili, da ste skrivali
ukredemo blago."

"Toda dokazali so, da sem
jaz nedolžna in da je moj zna-
čaj bel kot sneg. Moj sirotni
ljubi mož je bil ogoljufan in
speljan na led od svojih tovari-
šev, in to je bil vzrok, da so
mene aretirali."

"Mogoče. Toda dočim je
vaš soprog se podal in priznal,
ste bili tudi vi obsojeni, prvič
za en mesec zapora, pozneje
so vas pa zopet obsodili v tri
mesece ječe radi tatvine."

"Imela sem sovražnike, ki
so me hoteli na vsak način po-
gubiti."

"In pozneje so vas zopet are-
tirali, ker ste zapeljali mlada
dekleta na napačna in zločin-
ska pota."

"Dekleta, ha, potepenke, ta-
tice zgubljenke, moj dragi go-
spod brez srca, in brez vsake
vzgoje. Izkazala sem jim mno-
go dobrot, potem so me pa v za-
hvalo zatožile in spravile pred
sodnijo. Prav žal mi je, ker
sem bila vedno preveč dobra s
temi vlačugami."

Toda lista grehov stare
vdove še ni bila izčrpana, ven-
dar je sodnik Segmuller bil
mnenja, da omenjeno zaenkrat
zadostuje.

"Takšna je vaša preteklost,"
nadaljuje sodnik. "In dames
je vaša pivnica zbirališče zlo-
čincev in potepuhov. Vaš sin
se nahaja že četrtri v zaporih
radi vsakovrstnih zločinov. Na
sodniji je bilo vselej jasno do-
kazano, da ste mu pomagali

pri vseh njegovih zločinskih po-
hodih. Vaša sinaha je, ne vem
po kakšnem čudežu, ostala do-
sedaj poštena in delovna, in
ste jo torej mučili in izkori-
ščali do take skrajnosti, da so
moral oblasti posredovati. Ko
je zapustila vašo hišo, ste ji ho-
teli otroka obdržati—najbrž,
da ga vzgojite za zločinca."

"Sedaj," premišljuje vdova,
"je trenutek, da omehčam so-
dnikovo srce." Iz žepa potegne

svojo novo robec in začne ener-
gično brisati svoje oči, da bi
potegnila slozo iz njih. Prej
bi dobil človek kapljo vode iz
trde skale kot iz teh oči.

"Oh, jaz nesrečnica!" zdi-
huje vdova Chupin. "Samo pri-
misli, da bi škodovala mojemu
vnuku, mi postaja slabo. Zlob-
nejša bi bila od divjih zveri,
če bi nameravala mojo lastno
kri prodati pogubljenju."

Toda vse te lamentacije ni-

so imele mnogo vpliva na so-
dnika. Starka je to takoj do-
gnala, pa je v naglici spre-
menila svoje obnašanje in se za-
čela opravičevati.

Ne, ni zanikala svoje prete-
klosti, toda zvrčala je vso
krivdo na usodo, ki nikdar ni
pravična, in ki mekatere bogato
obdari, in to največkrat slabe
ljudi, dočim drugim ne pokaže
nobene usmiljenja.

Gorje, je jokala pred sodni-
kom, ona ni nikdar imela prili-
ke v življenju, dasi je bila ve-
dno nedolžna, toda kljub temu
preganjana. Glede njenega
vnuka, kako naj vendar njo
dolžijo? In zopet ta trojni
umor, ki je omadeževal njeno
pivnico s krvjo? Toda najfi-
nejši prostori v mestu niso ni-
kakor izvzeti od enakih dogo-
dkov.

Ko se je nahajala preko no-
či v zaporih je premišlevala in

mislila, pa nikakor ni mogla
dognati zakaj so jo prijeli in
odpeljali v ječo.

"Čujte," pravi sedaj sodnik,
"obtoženi ste, da ste ovirali po-
stavo pri izvrševanju njenih
poslov."

"Moj Bog, ali je to mogo-
če?"

"In skušali ste pobiti resni-
co in pravico. S tem ste po-
vzročili enak zločin, kot če bi
bila zarotnica pri vsem tem,
vdova Chupin. Pazite se torej!
Ko je policija prišla v vašo pi-
vnico, potem ko se je pripetil
trojni umor, nikakor niste ho-
teli odgovarjati na stavljena
vprašanja."

"Povedala sem jim vse, kar
sem vedela."

"Dobro torej, povejte meni
vse, kar ste policiji povedali."

Sonik Segmuller je bil zado-
voljen. Končno je pripravil
starko, da je prešla v ofenzivo

in bo začela torej govoriti. Sod-
nik je dobil izvrstno točko.
Direktna vprašanja bi mogoče
to lokavo žensko posvarila, da
se varuje kolikor mogoče, to-
re je bilo potrebno tako vpra-
ševati, da ne more sumiti, da
je sodniku že znano v koliko je
ona zapletena v to afero.

Sonik je torej navidez njej
prepuštil, da sama pripovedu-
je in zna pri tem priti zrno re-
snice na dan.

"Oh, vsa zadeva je bila ja-
ko priprosta, dobri gospod,"
začne stara krčmarica. "V ne-
deljo zvečer sem sedela sama
pri ognjišču v moji pivnici, ko
se naenkrat vrata odpro in mo-
ter stopijo trije moški in dve
ženski."

Sodnik in Vernier se v istem

trenutku pogledata. Vdova
Chupin je torej opazila Ver-
nierja, ko je meril stopinje zu-
naj in sedaj ni hotela zanikati
navzočnosti obeh žensk.

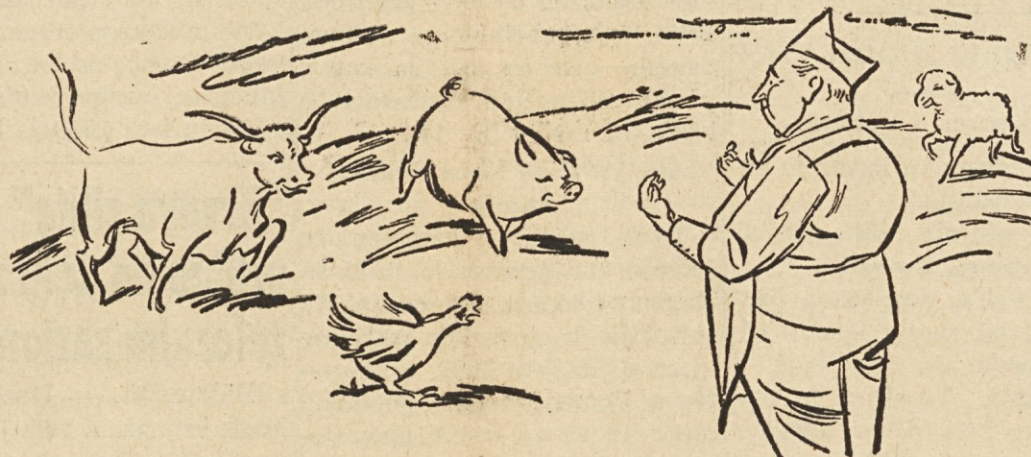
"Koliko je bila ura tedaj?"
vpraša sodnik.

"Okoli enajste zvečer je bi-
lo."

"Pripovedujte!"

"Kakor hitro so se došli
vsečili, so naročili steklenico
vina francoskega, veste. Ne
da bi se bahala, lahko mirne
vesti rečem, da je moje vino
najboljše. Seveda sem jim jaz
nosila na mizo, potem sem pa
šla navzgor, ker sem morala
popraviti suknjič za mojega
fanteja. Moja soba se nahaja
zgorej."

(Dalje prihodnjč).

Kdo toliko stori za vas, da

se znižajo življenjski stroški?

Kje drugje boste našli razne vrste mesa in rib, mlečnih izdelkov,
sadja in zelenjave, grocerije in pecivo? Vseh 171 stojnic v New Con-
tral Market nudi največjo izbiro dobrih stvari pod eno streho — ven-
dar je vsaka stojnica popolnoma neodvisna in tekmovalna.

Specialnost na vsaki stojnici, vsak dan

Lastniki stojnic so specialisti, vsak skuša imeti nekaj drugačnega
na ponudbo. Nekaj, ki je posebno v tem ali onem oziru. Prihranite
denar — ustavite se pri vsaki stojnici in gotovi boste, da boste dobili,
kar želite in po ceni, ki jo hočete plačati.

TRŽNI DNEVI:

TOREK - ČETRTEK - PETEK — 7 ZJUTRAJ DO 6 POP.

V SOBOTO 5 ZJUTRAJ DO 7 ZVEČER

New Central Market

East 4th at Bolivar

Roman o ljudeh, ki jih žejajo po svobodi

Zgodba o globoki ljubezni dveh mladih ljudi, njunem
gorečem idealizmu in samožrtvovanju
za svobodo

"Ljudska pravica" in "Ljudska demokracija"
razgaljeni v ostri luči satire.

Trdo vezan, 274 strani, z lepo naslovno sliko.
Cena \$3.00. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali TRIGLAV PUBLISHING

6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, O.

1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O.

Na prodaj tudi pri
GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.

STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
V Milwaukee, Wis., pri

OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

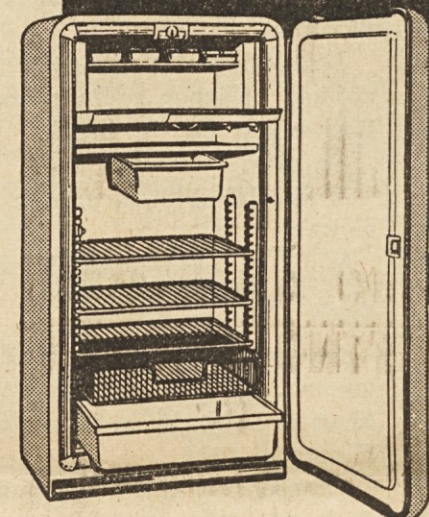
V Chicagu 8, Ill., pri

JOHN MLAKARju

1925 W. 22 Place

Coolerator

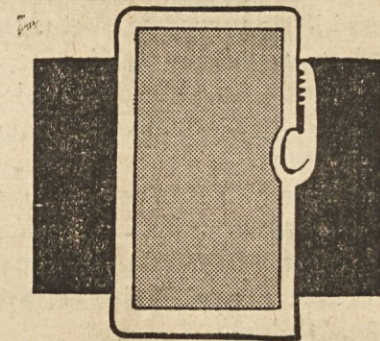
THE SPACE-THRIFTY REFRIGERATOR
THAT'S MODERN AS TOMORROW

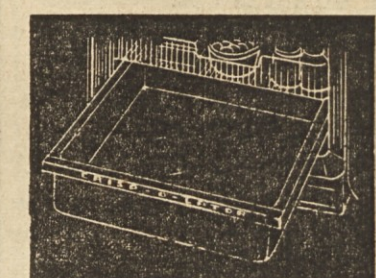
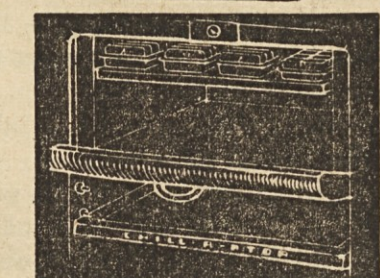
HOLDS MORE FOOD
TAKES LESS SPACE
ALL SAFE COLD
TOP TO BASE AND
FRONT TO BACK

It's the new Coolerator
Queen for '50—the only
refrigerator that's bigger
on the inside than it looks
on the outside. Only 28
inches wide—yet gives you
9 1/2 cu. ft. of the most us-
able capacity you've ever
seen. See the amazing new
Coolerator Queen at our
store today.

A REVOLUTIONARY NEW KIND OF REFRIGERATOR

The sketch at the left shows you
why you get more in and out of
a Coolerator. The motor has
been taken out of the cabinet,
flattened out, and placed, up
out of the way, on the back of
the refrigerator to free the whole
interior for storage. Only Cool-
erator has the Zerolator on the
back with the entire interior
safely refrigerated top to base
and front to back.

TWO KINDS OF FREEZING COLD

1—Freezer Cold in the full-width,
Freezer Chest safely stores 40 lbs.
of frozen food.

2—Quick Chilling Cold in Ad-
justable Chill-R-Ator Shelf chills
desserts and beverages in a jiffy.

AMPLE MOIST COLD

Storage in the King Size Crisp-
O-Lator with exactly the right
temperature and humidity for
fresh fruits and vegetables.
Glass covered—holds over 20
quarts.

\$189.95 and up

AN ELECTRIC FOOD FREEZER PAYS FOR ITSELF

Odprto v ponedeljek, četrtek in soboto do 9:00
V torek in petek do 6:00—Zaprto cel dan v sredo

BRODNICK BROS.

APPLIANCES & FURNITURE STORE

16013-15 WATERLOO RD.

IV 1-1900—IV 1-6072

VABILO NA KONCERT

zbor "TRIGLAV"
v nedeljo 7. maja

v SACHSENHEIM DVORANI, 7001 Denison Ave. ob 4. popoldne

Po koncertu domača zabava

v Domu zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

Lepo petje in potem splošna vesela zabava